

Vidne, der hedder Petersen. Han stod ikke paa samme Side af Bommen som Politibetjentene, han havde faaet Lov til at gaa over, inden Bommen gik ned. Han stod altsaa paa den anden Side af Bommen og saa over mod Betjentene. Han kan altsaa kun se Ryggen af dem, men ikke, hvad de foretage sig foran, i alt Fald kan han kun se det bagfra. „Alle fire Betjente stod paa Rad langs med Bommene, og Komparenten blev Vidne til, at den 2den Betjent fra venstre regnet fra Komparenten, hvilken Betjent stod med Ryggen mod Komparenten, lod sin Stav falde paa en Mand, der stod med Front mod Betjenten, og som dukkede sig — Komparenten antager som Følge af Slaget, som Komparenten for øvrigt ikke saa, hvor faldt. Komparenten lagde Mærke til, at samme Betjent yderligere lod Staven falde flere Gange, og Komparenten antager paa den Mand, der havde dukket sig for det første Slag. Ingen af de andre Betjente har Komparenten set benytte Stavene til Slag.“ Saa blive alle 4 Betjente fremstillede for det paagældende Vidne, og han bliver forespurgt, om han kan udpege, hvem af dem det var, der slog med Staven. Men han erklærer, „at omend han ikke med fuld Sikkerhed tør beedige, saa er han dog personlig overbevist om, at det var Politibetjent Knudsen, der benyttede Staven ved den af ham omfoklarede Lejlighed.“ Men saa lyder det videre: „Vidnet Petersen blev gjort opmærksom paa, at Politibetjent Nr. 52 Knudsen efter det oplyste ikke havde Stav med ved den paagældende Lejlighed, men at han derimod har tildelt en ung Person, som han anholdt ved den paagældende Lejlighed, et let Slag med sin Haand paa Siden af Hovedet“. Knudsen var den Politibetjent, der havde givet denne Lussing til hver af Læredrengene, og naar derfor Vidnet forklarer, at han bag fra har set en Betjent give et Slag og har set en Mand bøje sig derved, saa antager jeg, at det har været Drengen, der bøjede sig, da han fik Slaget, og naar han har set det en Gang til, saa antager jeg, at det har været den anden Læredreng. Men Stavene har han altsaa ikke set nogen bruge udover dette ene Tilfælde. Det andet Vidneudsagn var en Snedker Christiansen — han var for Resten i Følge med sin Frue, og hendes Forklaring skal jeg give bag efter. Han „saa Mængden blev standset, og han saa en ung Pige, som han genkender i Emilie Rasmussen, som han fik Lejlighed til at tage i Øjesyn, forsøge at smutte forbi Be-

tjentene under Bommene, men han blev da Vidne til, at Inspektionsbetjent Nr. 43 Sørensen, som han ligeledes fik Lejlighed til at tage i Øjesyn, og som han genkendte, greb Emilie Rasmussen med den venstre Haand i Armen og trak hende tilbage, medens Betjenten med den anden Haand tildelte hende et Slag med sin Stav oven i Hovedet. . . . Han har fulgt hele Emilie Rasmussen-Sagen i Socialdemokraten og læste ogsaa der, at hun havde tilbagekaldt sin Sigelse mod Betjenten for at have slaaet hende“. Jeg skal i den Henseende bemærke, at de Vidner, jeg nu har dokumenteret, ere Vidner, der ere førte efter den 16. September, altsaa halvdan Maaned efter, at det er passeret. Her er det ejendommelige ved denne Forklaring, at den ikke stemmer med Emilie Rasmussens, idet hun hele Tiden forklarer, at dette Slag fik hun ikke, da hun første og anden Gang søgte at smutte forbi Politibetjentene; først da Bommene vare gaaede ned, og hun stod ganske stille, er det, at hun pludselig faar dette Slag, medens dette Vidne siger, at Politibetjenten med den anden Haand tildelte hende et Slag oven i Hovedet, da han trak hende tilbage. Nu kommer Fru Christiansen, der fulgte sin Mand ved den paagældende Lejlighed. Hun siger, „at hun bemærkede udtrykkelig, at hun ikke har set Betjentene slaa noget Menneske med Stavene, som de kun svingede i Luften for at skræmme Folk. Hun har saaledes heller ikke set Inspektionsbetjent Nr. 43 Sørensen slaa den omfoklarede unge Pige med sin Stav; men lige forinden Bommene gik op, saa Komparentinden en ung Pige, som hun mener at kunne genkende, staa grædende foran Bommene holdende sig med Hænderne om Hovedet“. — Saa er der en Maler Carl Jørgensen, der forklarer: „Omtrent da Sværmen havde naaet Over-skæringen, saa Komparenten 3—4 Betjente, hvoraf i hvert Fald nogle vare paa Cykle, komme til i stor Fart, kaste Cyklerne til Side, gribe Stavene og fare ind paa Mængden, der blev standset ved, at Jernbanebommene i det samme gik ned. Vidnet saa en af Betjentene, Politibetjent Nr. 38, Danløv, der tilsyneladende var ganske desperat, fare rundt i Mængden og slaa løs med sin Stav. Han slog ganske vildt og ramte flere Personer. Vidnet lagde særlig Mærke til, at en yngre Mandsperson blev ramt af en Stav“. Til denne Forklaring er der for det første at bemærke, at han har set nogle af Betjentene komme paa Cykle; men faktisk var det kun en af de fire Betjente, der kom paa Cykle. Dernæst har han set Politibe-